

พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี
(The Risk Behavior for Having Sex of Mattayom Suksa 3
Female Student in Banphue, Udonthani)

จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์* แพรวนภา นามมะ*
เกศินี เนียมกุล*

*สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา 1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี โดยใช้กรอบแนวคิด PRECEDE Framework กลุ่มตัวอย่างจำนวน 331 คน จากทั้งหมด 6 โรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบจัดชั้น เก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคม ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2555 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า ไค – สแควร์

ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 59.82) ได้แก่ การมีแฟน หรือคนรักเป็นผู้ชาย (ร้อยละ 34.14) การดื่มเหล้า (ร้อยละ 25.38) การดื่มเบียร์ (ร้อยละ 26.89) การดื่มเหล้าปั่น (ร้อยละ 22.66) การดื่มไวน์ (ร้อยละ 16.01) การดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 15.41) การเสพยาบ้า (ร้อยละ 23.87) การใช้สารเสพติดอื่น ๆ (ร้อยละ 23.56) การอ่านหนังสือโป๊ หรือนิยายที่มีฉากร่วมรัก (ร้อยละ 17.22) การดูคลิปหรือ ภาพยนตร์ หรือ CD/VCD/DVD ที่แสดงการร่วมเพศ หรือยั่วกามารมณ์ (ร้อยละ 19.64) การเล่นอินเทอร์เน็ตโดยเข้าห้องสนทนาร่วมเพศหรือเปิดเว็บไซต์ลามก (ร้อยละ 21.15) การอยู่ลำพังสองต่อสองกับแฟน หรือคนรัก (ร้อยละ 19.94) การแตะเนื้อต้องตัว (ร้อยละ 23.56) การโอบกอด (ร้อยละ 22.05) การกอดจูบ (ร้อยละ 19.64) การกอดจูบอย่างหนัก (ร้อยละ 20.54) การลูบคลำ (ร้อยละ 22.36)

การเฝ้าโลม (ร้อยละ 29.31) การมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 19.34) โดยจำนวนน้อยกว่าครึ่งหนึ่งที่ใช้อย่างสม่ำเสมอเป็นประจำ (ร้อยละ 40.63)

ปัจจัยนำ ได้แก่ การรับรู้คุณค่าแห่งตน การรับรู้การแสดงความรัก ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การมีอิสระในการปกครองตนเอง การขาดทักษะในการปฏิเสธ การขาดทักษะในการควบคุมและระบายนอารมณ์เพศที่เหมาะสม ปัจจัยเสริม ได้แก่ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน การควบคุมดูแลความประพฤติของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว และการเห็นแบบอย่างของสมาชิกในครอบครัว หรือคนใกล้ชิดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$

ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนต่อไป

คำสำคัญ: พฤติกรรมเสี่ยง/ เพศสัมพันธ์/ นักเรียนหญิง

Abstract

The objective of this survey research was to study about factors that related to the risk behavior for having sex of female students, Mattayom suksa 3 in Banphue, Udonthani, which used PRECEDE Framework for the main concept. 331 samples were selected by classification random sampling. Data were collected by a questionnaire that constructed by the researchers from January to March 2555. Data were analyzed by frequency, percentage, means, standard deviation and chi – square.

The results showed that the risk behavior for having sex of the most female student were in low level (59.82%): having a boyfriend (34.14%), drinking alcohol (25.38%), drinking beer (26.89%), drinking blender (22.66%), drinking wine (16.01%), drinking alcohol beverages (15.41%), addicting amphetamine (15.41%), using other drugs (23.87%), reading erotic magazines/novels (17.22%), seeing clip/movie or CD/VCD/DVD that shows sexual/provocative kama (19.64%), playing Internet, chat sex room wicked webbing (21.15%), privately alone with boyfriend (19.94%), touching (23.56%), embracing (22.05%), kissing (19.64%), hard kissing (20.54%), sexual touching (22.36%), consoling (29.31%) and having sexual intercourse (19.34%) that less than a half regular condom using (40.63%).

Predisposing factors were self esteem and perceived love. Enabling factors were freedom, lack of denial skill, lack of sex drive control and sex drive released. Reinforcing factors were friend

influencing, parent controlling, family relations and family or close figures. These were significantly related to the risk behavior for having sex of female student at $p < 0.05$.

This research result could be the basic data for finding the way to protect the other female student from the risk behavior to having sex in school age.

Keywords: Risk behavior/ Sex/ Female students

บทนำ

ในยุคปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์เพิ่มมากขึ้น สิ่งต่างๆ รอบตัวเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปตามความเจริญที่แทรกตัวเข้ามาอย่างไม่มีวันสิ้นสุด เช่นเดียวกับความเจริญเติบโตของมนุษย์ชายและหญิงที่พยายามเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ทันกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี โดยลืมนึกถึงวัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิมที่บรรพบุรุษสั่งสมและขัดเกลาให้มนุษย์เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งกายและใจ พัฒนาการของการมีเพศสัมพันธ์ในยุคปัจจุบันและอดีตจึงแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง หากไม่รวมถึงวิธีการมีเพศสัมพันธ์ ความท้าทาย ความใจกล้า ความอยากรู้ อยากลอง ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์และการมีสถานบริการ สถานเริงรมณ์ รวมทั้งสื่อต่างๆ ที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ เช่น หนังสือการ์ตูนโป๊ ซีดีโป๊ วิดีโอคลิปการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น จึงทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันง่ายขึ้น พบกันเพียงไม่นาน ก็สามารถไปมีเพศสัมพันธ์กันได้ ซึ่งในอดีตผู้หญิงจะรักนวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม หวังแหนพรหมจารีย์ เพื่อรักษาความบริสุทธิ์

ไว้จนถึงวันแต่งงาน ส่วนผู้ชายจะให้เกียรติผู้หญิง ไม่ล่วงเกินหรือฉวยโอกาส แต่ในยุคปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี จึงทำให้วัยรุ่นชายหญิงสามารถรู้จักคบหากันได้ง่าย ซึ่งส่วนใหญ่ยังใช้ชีวิตเป็นนักเรียน ต้องพึ่งพาบิดามารดาไม่สามารถรับผิดชอบตัวเองได้ (วิญญู ขยันงาน, 2550: 1 และ ลัชณา ฉายศรี, 2553: 1) ในขณะที่วุฒิภาวะทางอารมณ์และสติปัญญาในการแยกแยะสิ่งใดถูกสิ่งใดผิดยังไม่พัฒนาเต็มที่ ประกอบกับวัยรุ่นมีอารมณ์ทางเพศเพิ่มมากขึ้น แต่ยังขาดความยังคิด ไตร่ตรองและการควบคุมตัวเอง (เบญจวรรณ เอี่ยมบุญ, 2554: 1) ดังนั้นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์จึงเป็นเรื่องที่ต้องห้ามไปโดยปริยาย เมื่อวัยรุ่นถูกกระตุ้นจากสื่อและสิ่งแวดล้อมรอบข้างจึงไม่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ เมื่อไม่ได้รับคำแนะนำที่ถูกต้องวัยรุ่นจึงระบายออกโดยการใส่สารเสพติด การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร สถานการณ์การมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันมิได้ไม่เลือกสถานที่ วัน เวลา แล้วแต่โอกาสจะเอื้ออำนวย เช่น การอยู่ด้วยกันสองต่อในบ้านโดยไม่มีผู้ปกครอง หอพัก บ้านเช่า การไปเที่ยวค่างแรมสองต่อ

สองหรือเป็นกลุ่มเพื่อน และมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

การสัมผัสและเนื้อต้องตัว การกอดจูบ การเล้าโลมเพื่อปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ (วิญญู ขันงาน, 2550: 1) ปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่พบมากในวัยรุ่นปัจจุบันและมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต คือ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การหยุดเรียน และการทอดทิ้งเด็ก นอกจากนั้นวัยรุ่นบางรายอาจติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นปัญหาที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อครอบครัว สังคมและประเทศชาติ (เบญจวรรณ เอี่ยมบุญ, 2554: 1)

จากข้อมูลการเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่น (Youth Risk Surveillance) ของสหรัฐอเมริกาในปี พ.ศ. 2550 พบว่า ร้อยละ 47.80 ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีเพศสัมพันธ์แล้ว โดยร้อยละ 14.90 มีคู่นอนเท่ากันหรือมากกว่า 4 คน ในจำนวนนี้ร้อยละ 38.50 ไม่ใช้ถุงยางอนามัยและมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือใช้ยาก่อนการมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 22.50 และพบว่าอายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในวัยรุ่นหญิงอเมริกาลดลงจากอายุ 19 ปี เป็น 15 ปี พบปัญหาการตั้งครรรภ์ก่อนอายุ 20 ปี (Teenage pregnancy) ร้อยละ 34.00 และมีผู้ป่วยด้วยโรคติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ 19 ล้านคนต่อปี โดยในจำนวนนี้ร้อยละ 50.00 เป็นวัยรุ่น (เบญจวรรณ เอี่ยมบุญ, 2554: 1)

จากข้อมูลการสำรวจของหน่วยงานต่าง ๆ พบว่า อายุของผู้ที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

แรกมีอายุน้อยลงเรื่อย ๆ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 – 2552 โดยอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุระหว่าง 15 – 16 ปี ซึ่งพฤติกรรมทางเพศของเด็กนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของสำนักกระบวนศึกษา กรมควบคุมโรค ปี พ.ศ. 2553 จุดเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น พบว่า บ้านซึ่งถือว่าเป็นสถานที่ที่คิดว่าจะปลอดภัยกลายเป็นจุดเสี่ยงที่ต้องมีการเฝ้าระวังมากที่สุด เพราะนักเรียนทั้งชายและหญิงต่างก็ระบุว่าเลือกที่จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมากที่สุด คือ บ้านเพื่อนหรือบ้านของตนเอง โดยนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 67.90 ในขณะที่เพศหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 62.70 รองลงมาเลือกบ้านเช่าและโรงแรม โดยนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 9.90 ในขณะที่เพศหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 14.80 จากการสำรวจของกรมควบคุมโรค พบว่า สถานการณ์ด้านพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความน่าเป็นห่วงมากขึ้น เพราะตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549–2553 นักเรียนที่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้วมีแนวโน้มมากขึ้น โดยเฉพาะในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเป็น 2 เท่า โดยนักเรียนชายคิดเป็นร้อยละ 2.9, 3.2, 3.7, 4.2, 4.4 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 1.5, 1.9, 2.3, 2.6, 3.0 ตามลำดับ การใช้ถุงยางอนามัยจากการสำรวจของกรมควบคุมโรค พบว่า พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกยังน่ากังวล เพราะมีการใช้

ไม่ถึงครึ่งของนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนหญิงนั้นมีเกณฑ์การป้องกันในระดับต่ำ ซึ่งมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเพียงร้อยละ 48.90 ส่วนนักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกร้อยละ 53.20 (สถานการณ์อนามัยในเด็กและเยาวชน สำนักอนามัยเจริญพันธุ์และสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข, 2553)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และสถานการณ์ในปัจจุบันของพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การศึกษาข้อมูลครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนป้องกันการมีเพศสัมพันธ์และการทำแท้งของนักเรียนหญิงรวมทั้งโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อีกด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิง

สำรวจแบบตัดขวาง (Cross – Sectional Survey Research) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม

2. ประชากรและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี มีตำบลทั้งหมด 13 ตำบล และมีโรงเรียน 24 โรงเรียน ดังนี้

1) ตำบลบ้านฝือ	มี 3 โรงเรียน
2) ตำบลหายโศก	มี 2 โรงเรียน
3) ตำบลเขื่อน้ำ	มี 2 โรงเรียน
4) ตำบลคำบง	มี 1 โรงเรียน
5) ตำบลโนนทอง	มี 3 โรงเรียน
6) ตำบลข้าวสาร	มี 2 โรงเรียน
7) ตำบลจำปาโมง	มี 1 โรงเรียน
8) ตำบลกลางใหญ่	มี 2 โรงเรียน
9) ตำบลเมืองพาน	มี 3 โรงเรียน
10) ตำบลคำด้วง	มี 1 โรงเรียน
11) ตำบลหนองหัวคู	มี 3 โรงเรียน
12) ตำบลบ้านค้อ	ไม่มีโรงเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

13) ตำบลหนองแวง มี 1 โรงเรียน

การวิจัยนี้จึงเลือกเฉพาะตำบลที่มีโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนตั้งแต่ 3 โรงเรียนขึ้นไป ดังนั้นประชากรที่ใช้ในการศึกษา จึงมี 4 ตำบล และมีโรงเรียนจำนวน 12 โรงเรียน ได้แก่

1) ตำบลบ้านฝือ	มี 3 โรงเรียน
2) ตำบลโนนทอง	มี 3 โรงเรียน
3) ตำบลเมืองพาน	มี 3 โรงเรียน
4) ตำบลหนองหัวคู	มี 3 โรงเรียน

2.2 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากประชากร แบบจัดชั้น (Stratified Random Sampling) ด้วยวิธีดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการสุ่มจากตำบลที่อยู่ในอำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี ซึ่งได้คัดเลือกไว้เป็นประชากรแล้ว 4 ตำบล โดยการ จับฉลากมา 2 ตำบล ได้แก่ ตำบลบ้านฝ้อ และตำบลเมืองพาน ในแต่ละตำบลมีโรงเรียน 3 โรงเรียน จึงมีโรงเรียนทั้งหมด 6 โรงเรียน ดังนี้ โรงเรียนในตำบลบ้านฝ้อ ได้แก่

โรงเรียนบ้านฝ้อพิทยาสรรค์ โรงเรียนบรบือราษฎร์ประชาสรรค์ โรงเรียนชุมชนบ้านแวง และโรงเรียนในตำบลเมืองพาน ได้แก่ โรงเรียนบ้านกาลิม โรงเรียนบ้านใหม่ โรงเรียนภูพระบาทวิทยา

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มได้ 2 ตำบล มีโรงเรียน 6 โรงเรียน ในแต่ละโรงเรียนมีจำนวนนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของแต่ละโรงเรียนซึ่งถือเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน (กลุ่มตัวอย่าง)
1. บ้านฝ้อพิทยาสรรค์	254
2. บรบือราษฎร์ประชาสรรค์	12
3. ชุมชนบ้านแวง	9
4. บ้านกาลิม	14
5. บ้านใหม่	14
6. ภูพระบาทวิทยา	28
รวม	331

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี มีโรงเรียนจำนวน 6 โรงเรียน และมีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 331 คน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ปัจจัยคุณลักษณะกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 สถิติวิเคราะห์ (Chi-square test) ใช้หาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอบ้านฝ้อ จังหวัดอุดรธานี

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง และศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริมกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอบ้านฝาง จังหวัดอุดรธานี โดยศึกษาในกลุ่มนักเรียนหญิง จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 331 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามระหว่างวันที่ 1-31 พฤษภาคม 2555 ผลการวิจัยนำเสนอทั้งหมดเป็น 12 ตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนหญิง ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

1.1 อายุ พบว่า ส่วนใหญ่ นักเรียนหญิง อายุ 14 ปี ร้อยละ 52.27 รองลงมาอายุ 15 ปี ร้อยละ 47.73 (\bar{X} = 14.80, S.D. = 0.50)

1.2 ผลการเรียนในปีที่ผ่านมา (เกรดเฉลี่ย) พบว่า ผลการเรียนในปีที่ผ่านมา (เกรดเฉลี่ย) ของนักเรียนหญิงอยู่ระหว่าง 3.00 - 3.59 ร้อยละ 31.42 รองลงมาอยู่ระหว่าง 3.60 - 4.00 ร้อยละ 21.45 เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.60 - 3.00 ร้อยละ 19.03 เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.01 - 2.59 ร้อยละ 15.11 และเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ร้อยละ 12.99 (\bar{X} = 3.33, S.D. = 1.32)

1.3 จำนวนเงินค่าใช้จ่ายรายวันหรือรายเดือนที่ได้รับจากบิดา - มารดา หรือผู้ปกครอง พบว่า ปัจจุบันนักเรียนหญิง ส่วนใหญ่ได้รับเงินค่าใช้จ่ายจากบิดา - มารดา ร้อยละ 77.34 รองลงมาได้รับเงินค่าใช้จ่ายผู้ปกครอง ร้อยละ 20.54 และอื่น ๆ ร้อยละ 2.11 (\bar{X} = 1.25, S.D. = 0.48)

1.4 นักเรียนได้รับเงินมาโรงเรียนเท่าไร (บาทต่อวัน) หรือได้เป็นรายเดือนเท่าไร (บาท/เดือน) พบว่า นักเรียนหญิง ส่วนใหญ่ได้รับเงินมาโรงเรียนเป็นรายวัน ร้อยละ 61.33 รองลงมาเป็นรายเดือน ร้อยละ 38.67 (\bar{X} = 1.39, S.D. = 0.49)

1.5 การมีคนรักหรือแฟน พบว่า การมีคนรัก ปัจจุบันคุณมีแฟน หรือคนรัก จากกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ไม่มีแฟน หรือคนรัก มากที่สุด ร้อยละ 58.01 รองลงมาเป็นมีแฟน หรือคนรักเป็นผู้ชาย ร้อยละ 34.14 และมีแฟน หรือคนรักเป็นผู้หญิง ร้อยละ 7.85 (\bar{X} = 5.86, S.D. = 4.55)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านปัจจัยนำ ประกอบด้วย

2.1 การรับรู้คุณค่าแห่งตน เมื่อพิจารณาระดับคะแนนการรับรู้คุณค่าแห่งตนของนักเรียนหญิง พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.36 รองลงมาอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 28.40 (\bar{X} = 2.23, S.D. = 0.86)

2.2 การรับรู้การแสดงความรัก เมื่อพิจารณาระดับการรับรู้การแสดงความรักของนักเรียนหญิง พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 65.56 รองลงมาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 17.82 (\bar{X} = 1.52, S.D. = 0.78)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านปัจจัยเอื้อ ประกอบด้วย

3.1 การมีอิสระในการปกครองตนเอง เมื่อพิจารณาระดับการมีอิสระในการปกครองตนเองของนักเรียนหญิง พบว่า

ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 64.65 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.28 (\bar{X} = 1.44, S.D. = 0.65)

3.2 ขาดทักษะในการปฏิเสธ เมื่อพิจารณาระดับการขาดทักษะในการปฏิเสธของนักเรียนหญิง พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 51.36 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.79 (\bar{X} = 1.69, S.D. = 0.79)

3.3 ขาดทักษะในการควบคุมและระบายอารมณ์เพศที่เหมาะสม เมื่อพิจารณาระดับการขาดทักษะในการควบคุมและระบายอารมณ์เพศที่เหมาะสมของนักเรียนหญิง พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 48.94 รองลงมาอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 32.63 (\bar{X} = 1.63, S.D. = 0.76)

ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านปัจจัยเสริมประกอบด้วย

4.1 อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน เมื่อพิจารณาระดับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนของนักเรียนหญิง พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 43.20 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 38.37 (\bar{X} = 1.75, S.D. = 0.75)

4.2 การควบคุมดูแลความประพฤติของผู้ปกครอง เมื่อพิจารณาระดับการควบคุมดูแลความประพฤติของผู้ปกครองของนักเรียนหญิง พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 59.82 รองลงมาอยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 24.77 (\bar{X} = 1.56, S.D. = 0.75)

4.3 ความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว เมื่อพิจารณาระดับความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัวของนักเรียนหญิง พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 63.75 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 22.36 (\bar{X} = 1.50, S.D. = 0.73)

4.4 การเห็นแบบอย่างของสมาชิกในครอบครัวหรือคนใกล้ชิด เมื่อพิจารณาระดับการเห็นแบบอย่างของสมาชิกในครอบครัวหรือคนใกล้ชิดของนักเรียนหญิง พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 43.20 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.76 (\bar{X} = 1.76, S.D. = 0.75)

ส่วนที่ 5 ข้อมูลพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ เมื่อพิจารณาระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ ร้อยละ 59.82 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.49 (\bar{X} = 1.53, S.D. = 0.71)

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า นักเรียนหญิงไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรัก ร้อยละ 80.66 เคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือ คนรักแล้ว ร้อยละ 19.34 และนักเรียนหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับแฟน/คนรักโดยใช้ถุงอย่างอนามัยเป็นประจำ ร้อยละ 40.63 เท่านั้น

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยเสริม ต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอ

บ้านผือ จังหวัดอุดรธานี โดยใช้สถิติ ไค - สแควร์ (Chi-Square) ผลการวิเคราะห์ พบว่า การรับรู้คุณค่าแห่งตนมีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของ นักเรียนหญิง อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 (p-value = 0.018) การรับรู้การ แสดงความรักมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p-value = 0.026) การมีอิสระในการปกครอง ตนเองมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อ การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง อย่างมี ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p-value = 0.023) การขาดทักษะในการปฏิเสธมี ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมี เพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง อย่างมีระดับ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p-value = 0.004) การขาดทักษะในการควบคุมและ ระบายอารมณ์เพศที่เหมาะสม มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของ นักเรียนหญิง อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 (p-value = 0.031) อิทธิพลของกลุ่ม เพื่อน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อ การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง อย่างมี ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p-value = 0.026) การควบคุมดูแลความประพฤติของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยง ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง อย่างมี ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p-value = 0.040) ความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมี

เพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง อย่างมีระดับ นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (p-value = 0.037) การเห็นแบบอย่างของสมาชิกใน ครอบครัวหรือคนใกล้ชิด มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของ นักเรียนหญิง อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 (p-value = 0.036)

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยและข้อค้นพบ ผู้วิจัยจึง ขออภิปรายโดยรวมเพื่อให้เห็นความเกี่ยวเนื่อง สัมพันธ์ของปัจจัยต่าง ๆ ก่อนจะเสนอแนะ แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหามี เพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ดังต่อไปนี้

การขาดทักษะในการปฏิเสธของ นักเรียนหญิงอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากนักเรียน หญิงคิดว่าการที่แฟน/คนรักมีความห่วงใย พา ไปเที่ยว ดูหนัง กินข้าว และซื้อของให้นั้นเป็น การแสดงความรักที่ไม่หวังผลตอบแทน นักเรียนหญิงจึงเกิดความเชื่อใจต่อแฟน/คนรัก ทำให้นักเรียนหญิงปล่อยตัวให้แฟน/คนรัก แตะเนื้อต้องตัว กอดจูบ ลูบคลำ จนกระทั่ง นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์

การรับรู้คุณค่าแห่งตนของนักเรียน หญิงอยู่ในระดับสูง โดยรับรู้ว่าคุณค่าตนเองเป็น ความหวัง ความภาคภูมิใจ เป็นที่รักของ ครอบครัว และตนไม่ใช่ตัวปัญหาของ ครอบครัว การรับรู้คุณค่าแห่งตนด้านเพื่อน นักเรียนหญิงมีการรับรู้คุณค่าในตนเองว่าตน สามารถเข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ดี และเป็น

ยอมรับของกลุ่มเพื่อน การรับรู้คุณค่าแห่งตน ด้านตนเอง นักเรียนหญิงมีการรับรู้คุณค่าในตนเองว่าตนเป็นคนมีความสามารถ เป็นคนมีคุณค่า และสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง แต่เมื่อมีแฟน/คนรักนักเรียนหญิงส่วนใหญ่กลับลดการเห็นคุณค่าของตนเองลงและขาดทักษะในการปฏิเสธการขอมิเพศสัมพันธ์จากแฟน/คนรัก

การมีอิสระในการปกครองตนเอง เนื่องจากนักเรียนหญิงส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา/ผู้ปกครอง แต่นักเรียนหญิงยังมีโอกาสสามารถคบหากับผู้ชายได้โดยอิสระ นอกจากนั้นนักเรียนหญิงยังมีเงินเพียงพอในการเที่ยวเตร่ ซึ่งเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

การเห็นแบบอย่างของสมาชิกในครอบครัว/คนใกล้ชิด นักเรียนหญิงเคยเห็นบิดา-มารดา หรือผู้ปกครองโอบกอด กอดจูบ และมีเพศสัมพันธ์ หรือเคยเห็นพี่ชายพี่สาวพาแฟนหรือ คนรักมาค้างที่บ้าน และเคยเห็นเพื่อนที่มีแฟนหรือ คนรักมีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งการเห็นแบบอย่างของสมาชิกในครอบครัว หรือคนใกล้ชิดมีความสัมพันธ์กับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน เมื่อนักเรียนหญิงเห็นแบบอย่างจากเพื่อนที่มีแฟน หรือคนรักอยู่ด้วยกันเพียงลำพัง สองต่อสอง มีการแตะเนื้อต้องตัว โอบกอด กอดจูบ และมีเพศสัมพันธ์ จึงทำให้นักเรียนหญิงเกิดความอยากรู้อยากลอง

ความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว ถ้าสมาชิกในครอบครัวให้ความรัก ความอบอุ่น และมีความผูกพันที่ดีกับนักเรียนหญิง

จะทำให้นักเรียนหญิงมีความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์น้อยกว่านักเรียนหญิงที่พักอาศัยอยู่ในครอบครัวที่มีการหย่าร้าง ซึ่งนักเรียนหญิงอาจพักอาศัยอยู่กับบิดา หรือมารดาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ทำให้นักเรียนหญิงขาดความรักความอบอุ่น นักเรียนหญิงจึงโยยหาความรักจากคนอื่น ดังนั้นนักเรียนหญิงจึงเลือกที่จะมีแฟน/คนรัก เมื่อมีแฟน หรือคนรักแล้วมีคนมาให้ความรักความอบอุ่น เต็มเต็มในส่วนที่ขาดจึงทำให้รู้สึกว่าคุณค่า และเกิดความเชื่อใจจนสามารถยอมให้แฟน หรือคนรักได้ทุกอย่าง ซึ่งความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัวมีความเชื่อมโยงกับการควบคุมดูแลความประพฤติของผู้ปกครอง เนื่องจากผู้ปกครองปล่อยปละละเลยไม่สนใจว่านักเรียนหญิงจะอยู่ที่ใด ปล่อยให้ นักเรียนหญิงเที่ยวเตร่ และมีอิสระในการคบเพื่อน นอกจากนั้นผู้ปกครองบางคนยังอนุญาตให้นักเรียนหญิงมีแฟน/คนรักได้ จึงทำให้นักเรียนหญิงที่ผู้ปกครองไม่ค่อยควบคุมดูแลความประพฤติน้อยนั้นมีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิงที่ผู้ปกครองควบคุมดูแลความประพฤติอย่างมาก

ดังนั้น การสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้แก่นักเรียนเรียนรู้เรื่องเพศจึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ วิธีการใส่ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง การวางแผนครอบครัว และวิธีการคุมกำเนิด ให้แก่นักเรียนปรับเปลี่ยนทัศนคติไปในทางที่ดี เช่น การพกถุงยางอนามัย และการใช้ถุงยางอนามัย

ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น มีการรับรู้คุณค่าของตนเอง ไม่ชิงสุกก่อนห่าม รู้จักทักษะในการปฏิเสธ รู้จักหักห้ามใจไม่ไปมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในขณะที่อยู่ด้วยกันลำพังสองต่อสอง มีการตะเนื้อต้องตัว โอบกอด กอดจูบ เล้าโลมที่นำไปสู่ การมีเพศสัมพันธ์ นักเรียนต้องมีการป้องกัน โดยการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้งก่อนการมีเพศสัมพันธ์ แต่ถ้าแฟน หรือคนรักไม่ยอมใส่ถุงยางอนามัยนักเรียนหญิงก็ต้องเลือกวิธีการคุมกำเนิดโดยกินยาคุม เช่น ยาคุมฉุกเฉิน หรือถ้าอยู่ด้วยกันแล้วก็ควรป้องกัน โดยการกินยาคุมกำเนิด ยาฉีดคุมกำเนิด เป็นต้น เพื่อลดการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยข้างต้น มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรจัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้และสร้างทัศนคติที่ไม่ถูกต้องให้บัณฑิตมีความรู้และทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

2. การส่งเสริมความสัมพันธ์ภาพในครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ และให้เวลากับนักเรียนมากยิ่งขึ้น บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ควรมีการพูดคุย คอยดูแล ตักเตือน ให้คำปรึกษา และแนะแนวเรื่องเพศที่เหมาะสมให้กับนักเรียน การเลือกรับสื่อที่เหมาะสม การสื่อสารที่ดีในเรื่องเพศ เพื่อให้ นักเรียนสามารถ

ปรับตัวและดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง และเป็นการลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

3. ทางโรงเรียนควรให้ความสำคัญโดยจัดให้ครูแนะแนวหรือครูสอนศึกษาเข้าไปพูดคุยให้คำปรึกษารายบุคคล เจาะลึก ถึงสาเหตุของปัญหา เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ลด ละ เลิก พฤติกรรมเสี่ยง โดยมีเป้าหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่าง ๆ จากพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ต้องมีการดูแลกลุ่มนี้ โดยเพิ่มทักษะด้านการควบคุมตนเอง ทักษะการปฏิเสธ และสร้างความตระหนักถึงผลกระทบที่จะตามมาให้นักเรียน

4. บทบาทของหน่วยงานทางด้านสาธารณสุขควรจัดหน่วยบริการให้คำปรึกษาเรื่องเพศในรูปแบบต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีความไว้วางใจในการขอคำปรึกษา โดยความร่วมมือกับสถานศึกษา หน่วยงานอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้สังคมควรมุ่งเน้นการจัดระเบียบสังคมในด้านสถานบันเทิงเรีงรมย์ แหล่งบริการทางเพศ การกำจัดแหล่งมั่วสุ่มยาเสพติด รวมทั้งการดูแลร้านอินเทอร์เน็ต เพื่อป้องกันการเข้าถึงสิ่งที่เป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ และลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เอกสารอ้างอิง

จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. (2548). **เพศศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โสภณการพิมพ์.

- เบญจวรรณ เข็มมู่. (2554). **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสจังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาสุขภาพศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประสาท อิศรปริดา. (2523). **จิตวิทยาวัยรุ่น**. กรุงเทพฯ : ศึกษิตสยาม.
- พนม เกตุมาน. (2550). **พัฒนาการวัยรุ่น**. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2554, จาก http://www.psyclin.co.th/new_page_56.html.
- ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์. **พฤติกรรมทางเพศของเด็กยุคไอเทค**. การประชุมวิชาการของแผนกการพยาบาลอายุศาสตร์และจิตเวชศาสตร์ ครั้งที่ 7 2536 ณ ห้องบรรยายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงพยาบาลศิริราช 20 ตุลาคม พ.ศ. 2536 (บรรยาย).
- ลัชณา ฉายศรี. (2553). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาอนามัยครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิญญู ขันงาน. (2550). **การศึกษาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในชนบท**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิโรจน์ อารีย์กุล. (2553). **พัฒนาการทางด้านสังคมจิตวิทยาของวัยรุ่น**. สืบค้นเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2554, จาก http://www.teenrama.com/dad_mam/old_dad_mam/old_dad_mam24.html
- สำนักอนามัยเจริญพันธุ์และสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข. (2553). **สถานการณ์อนามัยในเด็กและเยาวชน**. สืบค้นเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2555, จาก http://www.hiso.or.th/hiso/tonkit/tonkits_22.php.
- สำนักอนามัยเจริญพันธุ์และสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข. (2553). **สถานการณ์อนามัยเจริญพันธุ์ในเด็กและเยาวชน**. สืบค้นเมื่อวันที่ 27 มกราคม 2555, จาก http://www.hiso.or.th/hiso/tonkit/tonkits_22.php.
- สุกมล วิภาวิพลกุล. (2552). **การทำแท้ง**. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2555, จาก <http://www.thaihealth.or.th/healthcontent/news/11215>.

เสาวภา เอกอติศักดิ์ และคณะ. (2549). **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การดูแลตนเองของสตรีวัยหมดประจำเดือนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. จังหวัดสุราษฎร์ธานี: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี.**

อังคณา เพชรกาฬ. (2551). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นนภาคใต้ตอนบน. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.**

Green, Lawrence W. 1980. **Health Education Planning : A Diagnostic Approach.** Retrieved March 15, 2012, from <http://www.thaihed.com/html/show.php?SID=132>.

IDRC. (1989). **Human Sexuality.** Canada: Report of a Workshop Held at International Development Research Center.

Muuss, R.E. **Adolescent Behavior and Society.** 4th edition. Singapore: McGraw – Hill.